

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Paulo. 43.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Paulo. 43.

Haud mirum istud videri debet, quod ne qui inuidiæ facibus inflāmantur, beneficiis quidem meliores fiunt. Acceptis enim beneficiis magis irritantur, quia se benignitate opus esse agnoscunt.

Serapioni Episcopo. 44.

Quandoquidem demonstrationum rerum obscurarum duplex principium est (omnis enim demonstratio & confirmatio vel à sensu, vel à perspicua consideratione initium ducit) mihi que aut horum altero, aut etiam utroque ad sedandam tuam iracundiam, è medio ut ipse scripsisti, pectore feruentem, uti necesse est: sunt autē iudicia ea, quæ per rationis opem fiūt, haud æquè omnibus prona & facilia (propterea quod & prudentem ac sagacem eum esse oportet, qui aliquid obscuri venari vult, & in his disciplinis, quæ mentem acuunt, diu multumque in prima ætate versatum esse) idcirco satius fuerit, ab ipso experimento iisque, quæ Domino Christo contigerunt, exordiri. Hæc enim & rudes atque imperiti, & perquam ingeniosi & sagaces interiecta assequi poterunt. Quid igitur eo nomine indignaris, quod Eusebius, qui Episcopi speciem gerit, ut scripsisti, aduersus vniuersam Ecclesiam debacchās, suamque temulentiam & contumeliam non modò aduersus alios omnes, sed etiam aduersum te, à quo persæpe beneficiis affectus est, profert? Verum, ô amice, lenem animum præsta. Ut enim rationes atque argumenta, quibus id tibi faciendū esse demonstrarem, à Domini cruciatibus id probare conabor. Maximè enim ea quoque, quæ ipsi à sacrilegis & execrandis Iudæis acciderunt, intoleranda erant, atque eiusmodi, quæ veniam omnem excederēt. Verum demus ea tolerabilia fuisse. Quid autem de impio illo ac nefario Iuda dixeris, qui in sacrosanctum illum chorum, & in Regis collegiū aggregatus fuerat, atque aduersus dæmones, & morbos, & mortem

Παύλῳ. μγ.

Θαυμαστὸν οὐδὲν εἰς οὐδὲν πῦρ σενόμνητοι, ἔδδὲ τὰς εὐεργεσίας γινώσκαι βελτίους· ὡς γὰρ τὰς χεῖρας μᾶλλον παροξύνονται· ἐπειδὴ τὰ συνίσασιν ἑαυτῶς δειθέντας χρηστότητος.

Σεραπίωνι ἐπισκόπῳ. μδ.

Ἐπειδὴ τῷ Σπῦδ εἴξων τῷ ἀφᾶν τῶν πραγμάτων ἀρχαὶ διττῆς τυγχάνουσιν· ἢ γὰρ ἐξ αἰθέσεως, ἢ ἐκ νοήσεως ἑκαστοῦ, πᾶσα Σπῦδειξις καὶ πίστις ἔρχεται, καὶ μὴ ἀναγκαστὸν ὅτιν· ἢ θατέρω τῶν, ἢ ἀμφοτέροις κερχεῖται ὡς τὸ κοιμισσῆσθαι τὸν θυμὸν, ἐκ μέσης καρδίας ὡς γέγραφας ζέοντα· ὅσων δὲ τῷ Σπῦ τῷ λόγῳ χρίσταιν, οὐχ ἅπασι ὁμοίως εὐπετῶς, οὐδὲ ραδίως· ἐπειδὴ καὶ σὺ τὸν εἶναυ ληθὲν τὸ ἡπῶσαι π τῷ ἀδῆλων, ἐκ λόγῳ καὶ γαυμῶσαι καὶ τὴν ὡρώτιον ἡλικίαν ἐν τοῖς ἀκοῦσι τὸν λογισμὸν παιδευμασι· ἀμεινοὶ Σπῦ τῶς πείρας· ἢ τῷ συμβεβηκότων εἰς τὸν δεσπότην Χριστὸν ἄρξασθαι, τῶν γὰρ καὶ οἱ ἀμαθῶς καὶ οἱ λίαν σιωπετοὶ παρακολυθησῶν δύναται· τί τοῖνυ ἀναγκαστῶς ὅτι εὐσέβιος ὁδοκῶν ὅπισσοπος ὡς γέγραφας, μεθεῖ καὶ πάσης τῆς ἐκκλησίας, καὶ τὴν παροιμίαν· οὐ μόνον καὶ πάντων, ἀλλὰ καὶ σὺ τῶ πολλὰκις αὐτὸν εὐεργετήσαντος προσφέρει· ἀλλὰ μακροθύμει ὡ φιλότις· ἀφείς γὰρ Σπῦ λογισμῶν καὶ συλλογισμῶν τῶ Σπῦ εἴξων, Σπῦ τῷ δεσποτικῶν παθῶν τὴν Σπῦ εἴξων ποιησάμενη· μάστιγα μὲν γὰρ καὶ τὰ παρὰ τῷ ἀλιτηρίων Ἰσδῶν εἰς αὐτὸν γενόμενα, ἀφόρητα ἴδ· καὶ πάσης συγκύμης μείζονα, πλὴν δεδούθη φορητὰ εἶναι· τί ἀνφάνης καὶ τῶ πᾶσι τοῦ ἀλάστορος Ἰσδῶ, τοῦ εἰς τὸν θεὸν ἐκείνον καταειρημθέντος χερὸν, καὶ εἰς τὸν πᾶσι τὸν βασιλέα συλλογόν, καὶ καὶ δαμῶν, καὶ νοσημάτων, καὶ γὰρ τῶ εἴξων εἰληφότος· καὶ λαμπαροῦ οὕτω καὶ